

Copatí mniši

přeložil Dušan Zbavitel

Jak copatci dojili býka

Ten, kdo neví ani to, co
každý druhý vidí,
nevynikne, zato posměch
od všech lidí sklídí.

Ve vesnici Susthitě žilo mnoho copatých mnichů. Kdysi si vyšli za almužnou a dostali v domě kteréhosi hospodáře rýžovou kaši vařenou v mléce, omaštěnou rozpuštěným máslem a oslazenou cukrem. Snědli ji a náramně jim zachutnala. Proto se mniši vypykali domácích lidí, jak se to dělá. A oni jim to řekli.

Potom si ti copatci koupili za peníze krávu, která však byla po teleti a byla slabá. Tehdy jim jiní mniši pravili: „Vy troubové, proč jste koupili takovou slaboučkou krávu? Má hubené vemeno, bude dávat málo mléka. Přiveďte místo ní jinou, vykrmenou a s tlustým vemenem.“ I vzalo ji společně pět šest mnichů a šli k pastýřům s kravskými stády. Tam řekli jednomu majiteli stáda: „Vezmi si tuhle krávu a dej nám za ni jinou.“ On jim odvětil: „Vyberte si, páni, tu, která se vám nejvíc líbí.“ Potom se ti hlupáci všude rozhlíželi, pominuli všechny krávy pro jejich hubenost a vybrali si tlustého býka, neboť ho považovali za krávu.

Přivedli ho domů, ale když ho všichni copatci začali dojit, neobjevila se ani kapka mléka. Pustili se tedy do jeho dojení s ještě větším úsilím. Býka to velice bolelo, a tak vyskočil a pokopal je. Tehdy se všichni zamysleli, nevědouce si rady: „Proč z něho nevychází mléko?“ Tu řekl jeden copatý mnich, který byl starý a velmi moudrý: „Mniši, vy opravdu nevíte, proč je tomu tak?“ Oni odvětili: „Jakou to má příčinu?“ A padli mu k nohám. On jim na to pravil: „Tahle kráva nemá ve vemeni díрку – proto z ní nevychází žádné mléko.“ Ostatní zvolali: „Ano, to je pravda.“

Potom svázali býkovi přední nohy copy jednoho mnicha a zadní copy druhého mnicha. Když to bylo hotovo, začal jeden z copatců dělat jehlou díрку do býkova šourku. Býk vyskočil do vzduchu, vyrazil kupředu a prchal; přitom vyrval oběma mnichům copy. Byl z toho náramný poprask, lidé se seběhli a smáli se mnichům, takže z toho byli zarmouceni. Tu zvolali copatci: „Naše kráva nám utíká!“ A pustili se za býkem. Býk však zmizel před jejich zraky v lese.

Nato se všichni copatci znovu sešli a radili se: „Tuhle krávu už nenajdeme. Musíme si opatřit novou.“ Potom vybrali jednoho ze svého středu, aby šel s pěti sty drammmami s obchodní karavanou do jiné vesnice a přivedl odtamtud vybranou krávu. V noci uleh ten mnich spolu s několika kupci kdesi v chrámu. O půlnoci, když už byli všichni ostatní ukolébáni do spánku a jenom onen mnich bděl, přišli lupiči. Uviděli mnicha oděného do rozedraných šatů, které byly celé umazané, a pravili: „Co bychom z toho měli, kdybychom ho oloupili. Vždyť je to nějaký žebrák! Půjdeme raději jinam.“ Když však mnich slyšel jejich slova, vykřikl: „Sami jste žebráci! Vaši tátové jsou žebráci! Já jsem boháč. Mám pět set drammm.“ Nato zatřásl měšcem s penězi a ukázal jim je. „A jestli mi nevěříte, zeptejte se tady těch kupců,“ dodal. Tu se lupiči otočili, oloupili napřed jeho a potom i všechny ostatní a mnich, kterému za to kupci pořádně umyli hlavu, se vrátil domů. Takto jednat se nesmí.